

[Forsvarsministeren]

ring fra den tidligere amerikanske forsvarsminister Schlesinger, som altså gengives i rapporten, at også amerikanerne opfatter konsultationer som den altovervejende hovedregel og som en forudsætning for solidariteten i alliancen og den fælles sikkerhed. Det er det, som Schlesinger siger.

Jeg skal ikke sige meget til hr. Lasse Budtz. Hr. Lasse Budtz betonedede i sit indlæg også spørgsmålet om atomprøvesprængningerne. Nu er det jo sådan, at der som bekendt og som også nævnt af hr. Lasse Budtz er berammet en debat herinde i folketinget i slutningen af måneden, og derfor skal jeg ikke tage hul på den diskussion. Jeg vil dog minde om, at regeringen klart har udtalt sin beklagelse af, at det ikke er lykkedes for USA og Sovjet at indgå en forpligtende aftale om stop for disse atomprøvesprængninger, og samtidig helt klart har henstillet til begge parter snarest at nå en løsning på problemerne. Jeg vil også minde om, at det også var, hvad jeg selv gav udtryk for på det møde, der var for nylig i NATOs atomplanlægningsgruppe i Würzburg, hvor jeg også mindede om den holdning, vi har indtaget i FN.

Så skal jeg sige til hr. Stinus, der bragte spørgsmålet om alternative forstærkningsplaner, sådan forstod jeg det, ind i billedet, at sådan som hr. Stinus omtaler dem, har jeg ikke noget kendskab til, at sådanne skulle foreligge, eller at der altså skulle være tale om planer, som opererer på tværs af de parlamentariske beslutninger her i folketinget.

Hr. Stinus var så venlig at minde om tidligere udtalelser, som jeg er kommet med under de efterhånden talrige debatter, vi har haft herinde i den nukleare studiekreds, og det var jeg da så glad for. Jeg vil da også vedkende mig udtalelsen om, at NATO ikke har en særlig atomstrategi, men at alliancen har en samlet strategi, der forudsætter troværdighed på alle militære niveauer. Det er der sådan set ikke noget nyt i, det er strategien omkring det fleksible svar.

Men hvad jeg synes er fantastisk vigtigt i den sammenhæng, er det forhold, at netop troværdigheden på alle niveauer er en forudsætning for, at alliancen bevarer sin troværdighed, og jo bedre og jo mere troværdigt et konventionelt forsvar vi har, des mindre afhængige vil vi være af atomvåbnene, og dermed vil vi gøre den diskussion, som vi har her, endnu mere hypotetisk. Sagt med andre

ord: jo bedre konventionelt forsvar vi har, des højere atomtærskel. Det må vel være synspunktet.

Så skal jeg henvende mig til hr. Thoft – hr. Albrechtsen var også lidt inde på det – der bragte spørgsmålet om flyforstærkningsaftalerne ind i billedet. Som sædvanlig havde hr. Albrechtsen også i denne sammenhæng kun læst halvdelen, eller i hvert fald viderebragte han kun halvdelen af det, som er indeholdt i det materiale, jeg har offentliggjort for folketingets forsvarsudvalg. Det er nemlig sådan, at efter disse aftaler har det amerikanske flyvevåben kommando over sit personel, materiel, udrustning og forsyninger, men denne kompetence omfatter ikke den operative kommando, som jo er det afgørende for krigsmæssige operationer. Den operative kommando udøves gennem vedkommende NATO-kommando, altså de nationale kommandokanaler, og da der jo efter Saceurs forstærkningsplan, den såkaldte Rapid Reinforcement Plan, sker en overgang til NATO-kommando, fra det øjeblik forstærkninger er operationsklare i værtslandet, er det altså NATO-kommandolinjen, der er aktuel. Det siger jeg i relation til de udtalelser, der var fra hr. Thoft og hr. Albrechtsen.

Så hørte vi også hr. Thofts sædvanlige betragtninger om de vanskeligheder, der er ved at føre en sikkerhedspolitisk og forsvarspolitisk diskussion her i landet: lukketheden, at man aldrig kan få oplysninger osv. Jeg må endnu en gang stille mig undrende. Hvis man kigger rundt omkring på kloden, så tror jeg faktisk ikke, der er mange lande, hvor der hersker større åbenhed omkring disse forhold, og hvor man i øvrigt har så hyppige debatter om det som her i folketinget. Derfor må jeg sige, at jeg kan ikke vedkende mig hr. Thofts og hr. Albrechtsens betragtninger på det område. Nu kommer vi så tilbage til en af de diskussioner, vi også har haft tidligere vedrørende åbenheden og informationen om disse forhold, og jeg har også selv tidligere forpligtet mig til at vise så stor en grad af åbenhed som muligt, men vi har jo hensyn at tage. Vi har hensyn at tage både til vor egen sikkerhed og da naturligvis også til samarbejdet med vore allierede. Det siger sig selv, det turde være overflødigt at skulle nævne det.

Så vil jeg gerne til sidst kommentere de to dagsordener, der er foreslået.